

i, at man ved privat Initiativ indbringer Finansloven, nægter den Obergang til 2den Behandling og siger: dermed er denne Lov bragt ud af Verden, samt derpaa, naar Regeringen forelægger den foreløbige Finanslov i Henhold til Grundloven, for det andet Ting, gør gældende - uagtet man ved, at Regeringen og dette Ting betragter det som en Forelæggelse af den provisoriske Lov - at det er et almindeligt Lovforslag, der forelægges og derfor lade den leve. Hvorfor? Man kunde jo slaa den ihjel, men man lader den leve for ikke at afbryde Forhandlingerne. Og hvorledes lader man den leve uden at behandle den i det Udvalg, til hvilket den overgives, uden at fremme den, i hvert Fald have vi i disse 6 Aar ikke set en eneste foreløbig Finanslov komme til os. Paa samme Maade virker Gendarmerilovens Forbliven hos os; den hindrer ogsaa den Sprængning af Forhandlingerne, som vilde fremkomme ved, at man sendte Loven ned i Folketinget, og den saa der blev forkastet. Der er imidlertid den Forskel paa de to Tings Behandling, at vi virkelig have behandlet Gendarmeriloven, behandlet den saglig med det Formaal at komme udover den provisoriske Tilstand ved i Stedet for samme at tilvejebringe en endelig Lov, som vi mente det andet Ting kunde gaa ind paa, en Lov om et Statspoliti, som vistnok var hensigtsmæssig ordnet. Man kan sige, hvad man mener af politiske Hensyn at burde gøre gældende, men jeg tror nok, at det store Flertal i begge Ting er enigt om, at det, saafremt vi skulle naa frem, er nødvendigt ikke at ghyde mere Olie i Ilden, ikke at saa flere Stridspunkter op, ikke at gøre Kampen mere tilspidset, end den alt er. - I øvrigt kan jeg ikke rigtig forstaa den Indignation, som den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Det. Hansen) lagde for Dagen. Han sagde jo, at den provisoriske Gendarmerilov ikke eksisterede mere, at den var slaaet ihjel i det andet Ting, nemlig paa samme Maade som de provisoriske Finanslove, at det, som forelaa, kun var et almindeligt Lovforslag, som vi burde fremme og sende ned til det andet Ting. Men naar det er et almindeligt Lovforslag, have vi jo Lov til at beholde det; det følger af sig selv, akkurat paa samme Maade som det andet Ting beholder det af Regeringen forelagte almindelige Lovforslag, der ligger ganske som de forfaste foreløbige Finanslove.

Jeg skal endnu kun tillade mig nogle korte Bemærkninger. Jeg vil bede det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen), naar han refererer noget, da at gøre det i Overensstemmelse med Birteligheden, selv om

han derved skulde gaa glip af en pikant Bemærkning. Det ærede Medlem udtalte til Moro for visse Folk paa Tilhørettribunen, at 3 Uger før Riffelloven blev hævet, udtalte jeg, hvor aldeles nødvendig og uundværlig denne Lov var. Det er urigtig refereret af det ærede Medlem. Sidste Gang, jeg omtalte Riffelloven, var den 15de Oktober 1886, og den blev først hævet den 15de April 1887. Sigeledes vil jeg gøre opmærksom paa, at det ikke er heldigt af det ærede Medlem, naar han udtale sig saaledes, som om jeg skulde have prist det præssiste Gendarmeris Behandling af Slesvigerne. Det samme er, mærkeligt nok, en Gang tidligere kommet frem i et Blad; jeg blev opmærksom derpaa ved tilfældig at se en Retsdag refereret; det blev da omtalt, som om jeg ved en tidligere Behandling af Gendarmeriloven havde brugt den her nævnte Ytring, medens jeg netop i Dag søgte at præcisere, at det var det Gendarmerikorps, der blev oprettet straks efter Krigen i 1850, altsaa det danske Gendarmeri, jeg havde for Øje. Det ærede Medlem vil vel ikke sammenligne det Gendarmerikorps, vi nu have her hos os, med det, man nu har i Slesvig. Der er jo den store Forskel, at der ere de tykke Gendarmere hos danske Folk, hvorimod det her er vore egne Folk, der gøre Polititjeneste. - Naar det ærede Medlem omtalte min store Kærlighed til Gendarmene, og at det var ikke Gendarmere, man skulde have, men et Statspoliti, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg har arbejdet for Tilvejebringelsen af et saabant Politi - det har det ærede Medlem ikke. Jeg var med til at arbejde paa det Forslag, som blev forelagt for 3 Aar siden; jeg var Ordfører og havde i Udvalget i et og alt tiltraadt Forslaget. - Jeg vil endnu kun tillade mig at gøre en ganske kort Bemærkning lige overfor det ærede 3dje Medlem for 5te Kreds (Drenboell). Det ærede Medlem forstaaer jo nok, at det ikke var min Mening at sige noget ufordelagtigt om Retsbetjentene, saa meget mere som jeg den Gang selv hørte til dem; jeg vilde ingenlunde sige noget ufordelagtigt om deres Stilling overfor Gendarmeriloven. I hvert Fald kan jeg tiltræde de Bemærkninger, som det ærede Medlem i den Anledning gjorde om Retsbetjentenes Stilling den Gang.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Der kunde være adskilligt at bemærke overfor de Udtalelser, som vi nys have hørt fra den højtærede